

**Lekció: Jer 37,1-20; Textus: 2Kor 3,19: „Ahol az Úr Lelke, ott a szabadság”
Kedves Testvéreim!**

Mai igénkben és a nap különlegességéből fakadóan, amikor a március 15-i eseményekre és az 1848/49-es szabadságharc hőseire gondolunk, kulcsfogalom a szabadság. „*Szabadság, szerelem! E kettő kell nekem. Szerelmemért föláldozom Az életet, Szabadságért föláldozom Szerelmemet.*” Fogalmazta meg az idők végezetéig hatóan Petőfi Sándor. A szabadság egy olyan eszme volt és ma is az, amiért az ember, ha kell életét, vágyait és érdekeit is képes a háttérbe szorítani. A zsidó nép történetében is kulcskérdés a szabadság, amely végigvonul Jeremiás próféta könyvén, de az evangéliumokban is meghatározó gondolat az idegen elnyomóktól való szabadság, vagy Pál apostol idejében az első keresztyének szabadsága a törvénytől és a bűntől. **Azonban a bibliai értelmezésben van egy nagy ellentmondás a világi, vagy politikai szabadság és a lelki, valóságos szabadság között.**

A politikai szabadság ugyanis mindig korlátoz valakit. Két történelmi példa: a szabadság, testvériség, egyenlőség zászlajára indult el a francia forradalom, ha azonban valaki erről máshogy gondolkodott, hamar az életével fizetett. Vagy az Egyesült Államok példája, ahová minden nemzet és kultúra fiai szabadság reményében kezdhettek új életet, ez a szabadság azonban még a mai napig is akkor jár leginkább, ha nem fekete a bőre valakinek. Akkor ez a szabadság mégsem olyan egyértelmű. **A politikai szabadság egyrészt tehát sohasem igazságos, másrészt pedig bálványá lehet. Azáltal, hogy nem Istentől, hanem valaki, személytől, párttól, eszmétől, mástól várjuk a hön áhított szabadságot, felszabadulás állapotát.** Nem véletlen az, hogy **minden politikai erő a zászlajára tűzi ezt a jelszót,** hiszen ezzel tömegeket lehet mozgatni. Jeruzsálemben, Jeremiás korában ezt olvashatjuk. Egy báburalkodó van Jeruzsálem élén, aki próbál a legnagyobb hatalom fenyegetésében a szabadságért, függetlenségért tenni valamit. Itt is volt baloldal, meg volt jobboldal. Balról az egyiptomi seregek segítsége, jobbról pedig a babiloni seregek érkezése a szabadság egyik-másik forrása. Ebben a feszültségben pedig egyetlen szabad személy van: Jeremiás, Isten prófétája. **Aki hirdeti Isten ítéletét a nép bűnei és hűtlensége miatt, aminek következménye a fogság, ahol Isten újjáteremti népét és hazahozza a megtért maradékot.** Nehéz, prófétai tiszt ez: kiállni a

valódi szabadság mellett, mely minden tekintetben különbözik a politikai szabadságtól. Jeremiástól kedvező prófétálást várnak, de cserébe Isten igazságát mondja el. Szaváért és magatartásáért megverik és csendben tűri fogságát is. Majd amikor a király maga elé hozatja, akkor sem mond mást, mint az igazat: Isten véghez viszi tervét. Hogy lehetséges ez a szabadság? Igénkben hallottuk: **ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.**

Jeremiás ugyanis nem volt rab, még ha láncok is voltak a kezén, nem volt fogoly, bár emberi erőktől függött az élete. **Ez pedig arra mutat rá, hogy a szabadságot sem megadni, sem korlátozni nem tudják a politikai erők. Azt egyedül Isten tudja megadni számunkra.** Ezáltal pedig azt is láthatjuk, hogy a szabadság elsősorban nem fizikai, egzisztenciális kérdés, hanem lelki, mert ott van az igazi rabságunk, fogoly létünk. Hadd hozzak egy példát. **Az elmúlt időkben figyelmes lettem egy dologra városunkban.** Két jelenet, mindkét esetben a parókia előtti parkoló a helyszín. Még a nagy havazáskor egy autó próbált kiállni előlünk. Láttam, hogy emberünk nagyon küszködik, mint kiderült nyári gumija volt... Mikor a hólapátomat kölcsönadtam 2 percre, miután visszaadta ennyit kérdezett: Mivel tartozom, mennyit fizessek? A másik jelenet a héten történt, amikor is a reggeli forgalomban egy autó parkolt le előttünk és véletlenül nekigurult parkolás közben egy másik autónak. A hölgy nagyon idegesen megkért, hogy tegyem Rückwärts-be az autót és segítsek neki arrébb állni. (a másik autó sértetlen volt, ellenőriztük). Miután megtörtént, épp mentem volna a dolgomra tovább, amikor megkérdezte: **Mivel tartozom, mennyit fizessek?** Itt mosolyogtam csak a kérdésen, de ekkor már szíven talált. Hogy lehetséges az, hogy ez az első reakció ilyen helyzetekben? Hogy lehetséges az, hogy a pénz bálványából ilyenkor sem tudunk szabadulni? Mert az ember nem szabad, sem az önzetlenségre, sem az önzetlen segítség elfogadására. Ez csak egy válfaja volt a lelki rabszolgaságnak, de hozhatnék példákat a függőségünkre vonatkozóan, hogy micsoda lelki láncok rángatnak Bennünket. Vagy a saját igazságunk és szavunk érvényre juttatása is irányít Bennünket, hogy így érezzük a fontosságunkat, személyes dicsőségünket. Egy-egy kísértés, bűnre való csábítás szintén ilyen rabláncot jelent az életünkben. **Ez a rabság pedig Istentől való elszakadásunkból fakad.** Isten szabadságra teremtette az embert, ahol csak akkor lehetünk szabadok, ha az Ő jelenléte ott van az életünkben. Mivel azonban erre nemet mondtunk és mind a mai napig nemet mondtunk, hiszen a szabadságunkat nem Istentől gondoljunk megkapni, így a látszat szabadság, azaz a fogság, a

rabság a miénk. **Isten azonban nem mondott le rólunk, hanem Jézusban szabadságra hívott el** minket úgy, hogy magát szintén elfogadta, mint Jeremiás. Amikor hazugságra kényszerítették, Ő az igazságot szölte, vagy hallgatott. Jézusnak azonban azt is el kellett szenvednie, amit Jeremiásnak nem: életét adta az ember szabadságáért. A kereszt szorongatásánál már csak az Isten ítéletétől való szorongatás volt félelmetesebb. Ő ezt mégis értünk, helyettünk és miattunk átvállalta. Az emberiség bűnét Ő felvitte a keresztre, a láncainkat magával vitte, hogy a valódi szabadságot élhessük át Benne, ahol Ő van, mert ahol az Úr Lelke, ott a szabadság. A bűnnel szemben pedig már szabadok vagyunk, ahogyan Tim Chester mondja: *„A bűn az ajtónkon kopogtat, és azt mondja: „Az én irányításom alatt vagy, úgyhogy tedd, amit mondok. Amire régen így feleltünk: Igen uram; nem uram; bármit mond uram, úgy lesz” De mostmár mondhatjuk ezt: „Meghaltam neked Krisztussal együtt. Többé már nem vagy az uram. Hagyj békén. Ezt kell mondani a bűnnek: Többé nem te irányítasz. Nem kell azt tennem, amit mondasz.”*

Rabok legyünk vagy szabadok, ez a kérdés, válasszatok Testvéreim! Isten megadta a választás lehetőségét számunkra, ez pedig fontosabb mint a politikai választás, mert az csak részleges szabadságot adhat, de a lelki szabadság teljességet ad Krisztusban. **Tiéd már ez a szabadság Testvérem?**

Ha igen, akkor pedig kész vagy megvívni Isten szabadságharcát a rabláncokat hordozó világunkban. Mert aki szabad, az másokat is szabadon akar látni. Egy történetet mesélek el, ami városunkban történt. Évekig járt a templomhoz kéregetni egy ember, ütött és kopott ruhában, koszosan és sokszor sebekkel tarkítva. Csak 500-as barátnak hívtuk, mert mindig 500 Ft-ot kért. Furcsán viselkedett, nem is igazán tudott kapcsolódni senkihez. Míg nem egy kedves gyülekezeti tagunk, aki szabadságot kapott Istentől a szolgálatra és a nehéz sorban élők felkarolására, megszólította és kiderült, hogy az illető rabszolgaként van fogva tartva egy családnál. Elvették az iratait és kihasználják. Modern rabszolgaság, amivel a hatóság semmit sem tud tenni. Egyre másra sikerült kideríteni a helyzetet, míg lett egy megoldás, ki lehet menekíteni ezt az embert. Van egy szervezet, aki arra specializálódott, hogy ilyen embereket vigyenek biztonságos helyre, új életet kezdve. Emlékszem, hogy micsoda harc volt – szellemi harc kimenteni ezt az embert a bűn és a Sátán fogvatartásából. Mennyi harc és félelem feszült abba a pár órába, míg egy parkolóban átadtuk 500-as barátot a biztos kezekbe. Sanyi, akinek kiderült neve is van, végtelen hálával tekintett ránk ezért. Pedig csak azt tettük, amit Isten is tett velünk: megszabadított.